



# ג'קוס - מריא, תאו - בופלו

מרדכי מלען  
בניסיונה

אולי זה יפתיע, אך גם עדרי הבופלו בגרמניה סובלים מחום. במקרה שלפנינו הבהמות עצמן מצאו לזה פתרון - חפירת בור המתמלא מדי פעם בעקבות גשם קל. הבופלו אשר בחווה, הבחינו בזרימת מי-גשם במדרון קל שבמרעה שלהן, חפרו במו טלפיהן ויצרו אמבטיה לתפארת, לשימוש כל בנות העדר, מתי שמתחשק להן. היה שווה לראותן נהנות מן הצינון - והיופי שבמראהן אחר כך. ■



בסיוור קצר במדינת סקסוניה שבגרמניה נוכחתי בתנופת פיתוח גזעים מן המין הידוע לנו, לא רק כבהמת עבודה, אלא גם ובמיוחד לצורך ייצור חלב לגבינות, יוגורט וכו'. כמו אצלנו כך גם באיטליה, חלוצת טיפוח הבופלו הזה לייצור חלב, עיקר התנופה מקורה בהיעדר מכסות ייצור לחלב הזה שהוא בעל אחוז די גבוה של חלבון ואחוז מרשים ביותר של שומן - 8% עד 10%. יש לציין, שהחלב וכל המוצרים ממנו תמיד לבנים כשגלג, כי בהמה זאת הופכת את הקרוטין שבמזונה לויטמין A. זה נכון גם לגבי צבע שומן הגוף, אם וכאשר שוחטים אותן, אחרי שנים רבות של חיים פוריים ותנובה גבוהה, יחסית למזון הנאכל.

הגזע המגודל אצלנו (משק טרייסטר מושב בצרון) בעל תוצאות מרשימות, מקורו מן הטיפוח הקפדני של ספר העדר, המיוחד לבופלו איטליה, שהביא לידי תנובה שנתית ממוצעת של 2,000 עד 2,500 ק"ג, וזאת כמעט, על מזון גס בלבד.

באותה חוה בסקסוניה, בה ממוקם גם ספר-העדר של הבופלו בגרמניה, נמצאות בהמות אלה כל הזמן במרעה, פרט לתקופת השלגים בחורף.

